

Historia osiedla cz1.

Polesie Konstantynowskie (wraz z osiedlem Mireckiego) należy do ładniejszych miejsc w Łodzi. Jedyne w obecnych granicach miasta pozostałości dawnej puszczy tworzą w tym rejonie duży kompleks rekreacyjno-wypoczynkowy. Nic dziwnego, że w odrodzonej Polsce na północnych jego krańcach postanowiono wznieść nowoczesne osiedle. Wybudowane w latach 1928-1931 i rozbudowane do chwili wybuchu wojny miało być przeznaczone dla robotników.

Stąd też postanowiono nazwać je imieniem Józefa Anastazego Mireckiego "Montwiłła". Na terenie kolonii¹, gdzie stanęło ponad dwadzieścia czterokondygnacyjnych bloków o takiej samej elewacji, założono kanalizację i wodociągi (co w Łodzi – poza centrum – było rzadkością) oraz oświetlenie w postaci lamp gazowych. W domach zaś zainstalowano sieć elektryczną. Mieszkania wyposażono w kucharki gazowe i inne domowe, praktyczne urządzenia. Osiedle miało własne zaplecze handlowo-usługowe i administracyjne. Jego lokale okazały się jednak zbyt drogie dla robotników, dlatego zamieszkała tam lepiej uposażona inteligencja: artyści, urzędnicy samorządowi, adwokaci, nauczyciele, lekarze, policjanci, kolejarze, wojskowi. Wśród nich było wielu ludzi wybitnych, zasłużonych nie tylko dla Łodzi, ale także kraju, m.in. Karol Hiller², Katarzyna Kobro³ i jej mąż Władysław Strzemiński⁴, Marian Minich – dyrektor Muzeum Miejskiego Historii i Sztuki w Łodzi, Antoni Purtał – ławnik Rady Miejskiej w Łodzi, Feliks Paszkowski i jego żona Irena Paszkowska z Walczaków oraz Anna Rynkowska – historyk w oddziale Wolnej Wszechnicy Polskiej w Łodzi, Adam Walczak – wiceprezydent Łodzi, Stefan Wegner⁵ – artysta plastyk.

W wielojęzycznej i wielowyznaniowej Łodzi osiedle to w składzie narodowościowym było prawie jednorodne – większość stanowili Polacy. Liczące około 5 tysięcy osób osiedle na długo miało być oazą szczęścia dla jego mieszkańców. Mieszkanie na Polesiu – bo tak powszechnie je nazywano – było wyróżnieniem, a nawet w jakimś sensie nobilitacją. Jednak pomyślny los tych ludzi nie trwał długo, brutalnie przerwał go wybuch wojny. Tragiczne w skutkach dla mieszkańców osiedla okazały się działania okupanta hitlerowskiego na przełomie roku 1939 i 1940. [...]

|| -- >>

¹Obszar osiedla obejmował dzisiejsze ulice: Gustawa Daniłowskiego (w okresie okupacji – Goldingener Strasse), Feliksa Perla (Embachstrasse), Srebrzyńską (W.v. Plattenberg Strasse), Henryka Barona (Wolmarer Strasse), Ksawerego Praussa, Aleję Unii (Sport Allee)

²Karol Hiller, ur. w 1891r. w Łodzi, malarz i grafik, działacz Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela oraz wiceprezes Klubu Demokratycznego w Łodzi, w pierwszych miesiącach okupacji aresztowany i osadzony w obozie przejściowym w Łodzi na Radogoszczu, zamordowany przez hitlerowców w lesie lućmierskim, w pobliżu Łodzi, najprawdopodobniej 20 XII 1939r. w ramach likwidacji inteligencji polskiej.

³Katarzyna Kobro-Strzemińska (1898-1950), rzeźbiarka, członek grupy "a.r." i "Bloku"

⁴Władysław Strzemiński (1893-1952), malarz i teoretyk sztuki, współzałożyciel grupy "a.r.", członek "Bloku", współtwórca kolekcji sztuki nowoczesnej – Muzeum Sztuki w Łodzi.

⁵Stefan Wegner (1901-1965), po wojnie rektor Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi